

Sygn. akt I DSK 14/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Sławomir Niedzielak

Mariusz Grzegorz Wilczyński (ławnik Sądu Najwyższego)

Protokolant starszy sekretarz sądowy Mariusz Pogorzelski
starszy sekretarz sądowy Anna Tarasiuk

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego
dla rzeszowskiego okręgu regionalnego,
po rozpoznaniu w dniach 16 września, 6 listopada, 3 grudnia, 16 grudnia 2019 r.,
sprawy dyscyplinarnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. A. S.,

obwinionego o to, że:

I. w dniu 17 lipca 2018 r. w K. uchybił godności urzędu prokuratora przez to, że
wbrew wynikającemu z art. 99 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o
prokuraturze obowiązкови świadczenia pracy w czasie wynikającym
z powierzonych zadań, bez uzasadnienia oraz bez uprzedniego powiadomienia
przełożonego opuścił miejsce pracy i zaniechał wykonania funkcji oskarżyciela
publicznego przed Sądem Rejonowym w K. w sprawach: II K (...) - PR Ds (...), II K
(...) - PR Ds (...), II K (...) - PR Ds (...), do których został wyznaczony decyzją
przełożonego z dnia 3 lipca 2018 r.;

tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U.2017.1767 t.j. ze zm.),

II. w dniu 17 lipca 2018 r. uchybił godności urzędu prokuratora przez to, że wbrew wynikającemu z art. 96 § 1 i 2 oraz art. 92 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze obowiązкови przestrzegania porządku prawnego naruszył wynikający z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2017 poz. 1260 t.j.) zakaz i w godzinach przedpołudniowych znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w jego organizmie nie mniejszym niż 2,98 promila kierował samochodem osobowym marki Volkswagen Passat o nr rej. (...) w ruchu lądowym na drodze krajowej nr (...) z K. do K., wyczerpując tym samym znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 178a § 1 k.k.

tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U.2017.1767 t.j. ze zm.).

ORZEKA

I. uznaje obwinionego A. S. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. za winnego tego, że: w dniu 17 lipca 2018 r. w K., uchybił godności urzędu prokuratora w ten sposób, że:

1. będąc uprzednio wyznaczonym do wzięcia udziału w charakterze oskarżyciela publicznego w postępowaniach przed Sądem Rejonowym w K. w sprawach: II K (...) - PRDs (...), II K (...) - PR Ds (...), II K (...) - PR Ds (...), po wprowadzeniu się w stan nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu alkoholu we krwi w wysokości 1,18 promila, bez powiadomienia przełożonego opuścił miejsce pełnienia czynności służbowych, naruszając w ten sposób obowiązek świadczenia pracy wynikający z art. 99 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze; tj. przewinienia dyscyplinarnego z art. 137 § 1 Prawa o prokuraturze – i za to, na

podstawie art. 142 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, wymierza mu karę nagany;

2. w godzinach pomiędzy 10:36 a 11:35, wbrew wynikającemu z art. 96 § 1 i 2 oraz art. 92 § 1 Prawa o prokuraturze obowiązowi przestrzegania porządku prawnego, znajdując się w stanie nietrzeźwości (przy stwierdzonym stężeniu alkoholu w we krwi - 2,08 promila) i naruszając wynikający z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2018.1990 t.j. ze zm.) zakaz kierowania pojazdem w takim stanie, kierował samochodem osobowym marki Volkswagen Passat o nr rej. (...) w ruchu lądowym, na drodze krajowej nr (...) z K. do K., które to zachowanie wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k., tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. ustawy Prawo o prokuraturze, i za to na podstawie art. 142 § 1 pkt 5 tej ustawy wymierza mu karę wydalenia ze służby prokuratorskiej;

II. na podstawie art. 170 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze orzeka za czyny opisane w pkt I i II niniejszego wyroku, karę łączną wydalenia ze służby prokuratorskiej;

III. na podstawie art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

W dniu 25 czerwca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla rzeszowskiego okręgu regionalnego skierował do Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej wnioski z dnia 23 czerwca 2019 r., o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej A. S. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. obwinionego o to, że:

- w dniu 17 lipca 2018 r. w K. uchybił godności urzędu prokuratora przez to, że wbrew wynikającemu z art. 99 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U.2017.1767 t.j. ze zm.) obowiązkowi świadczenia pracy w czasie wynikającym z powierzonych zadań, bez uzasadnienia oraz bez uprzedniego powiadomienia przełożonego opuścił miejsce pracy i zaniechał wykonania funkcji oskarżyciela publicznego przed Sądem Rejonowym w K. w sprawach: II K (...) - PR Ds (...) przeciwko P. B. oskarżonemu z art. 177 § 2 k.k., II K (...) - PR Ds (...) przeciwko Z. B. oskarżonemu z art. 209 § 1a i inne k.k., II K (...) - PR Ds (...) przeciwko T. W. oskarżonemu z art. 207 § 1 k.k. i inne, do której został wyznaczony decyzją przełożonego z dnia 3 lipca 2018 r., tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U.2017.1767 t.j. ze zm.) oraz o to, że:

- w dniu 17 lipca 2018 r. uchybił godności urzędu prokuratora przez to, że wbrew wynikającemu z art. 96 § 1 i 2 oraz art. 92 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze obowiązkowi przestrzegania porządku prawnego naruszył wynikający z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2017 poz. 1260 t.j.) zakaz i w godzinach przedpołudniowych znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w jego organizmie nie mniejszym niż 2,98 promila kierował samochodem osobowym marki Volkswagen Passat o nr rej. (...) w ruchu lądowym na drodze krajowej nr (...) z K. do K., wyczerpując tym samym znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 178a § 1 k.k., tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

A. S. pełni funkcję prokuratora od dnia 1 stycznia 1989 r. Od tego dnia pełni nieprzerwanie służbę w Prokuraturze Rejonowej w K. (k. 48-49).

Zastępca Prokuratora Rejonowego w K. w dniu 3 lipca 2018 r., wyznaczył prokuratora A. S. do wykonywania funkcji oskarżyciela publicznego w sprawach:

- sygn. II K (...) - PR Ds (...), II K (...) - PR Ds (...),
- sygn. II K (...) - PR Ds (...),

oraz na posiedzeniach w sprawach:

- sygn. II K (...) - PR Ds (...),
- sygn. 11 K (...) - PR Ds (...),

przed Sądem Rejonowym w K. Wydział II Karny w dniu 17 lipca 2018 r.

Fakt wyznaczenia w ww. sprawach prokuratora A. S. wynika z dekretacji z dnia 3 lipca 2018 r. dokonanej przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego w K. (k. 362).

W dniu 17 lipca 2018 r. prokurator A. S. w godzinach porannych, podczas swojego dyżuru, wykonywał czynności w sprawie o sygn. PR Ds (...), w której to Policja doprowadziła zatrzymanego J. S., podejrzanego o czyn z art. 207 § 1 k.k. Prokurator A. S. przesłuchiwał ww. w charakterze podejrzanego, następnie zaś wydał i ogłosił mu postanowienie o zastosowaniu środków zapobiegawczych.

Przy przesłuchaniu, trwającym od 9:30 do 9:45, obecna była stażystka A. D., która protokołowała przebieg tej czynności i na polecenie prokuratora sporządziła projekt postanowienia (k. 362).

Następnie prokurator A. S. rozmawiał m.in. z kierownikiem sekretariatu Prokuratury Rejonowej w K. – W. S. W. S. opowiedziała prokuratorowi A. S. o sytuacji dotyczącej jego córki, która to córka miała zwracać się m.in. do niej i innych osób z prośbą o pożyczkę (k.183).

O godzinie 10:36 prokurator A. S. opuścił siedzibę Prokuratury Rejonowej w K., nie informując o tym przełożonego, a następnie odjechał swoim samochodem osobowym nr rej. (...) z parkingu prokuratury (k. 60-61, 125-131, 225-226).

Około 11:00 kierujący wówczas jednostką Zastępca Prokuratora Rejonowego w K. J. L. pod nieobecność Prokuratora Rejonowego Z. B. (przebywającego na urlopie wypoczynkowym), został zawiadomiony o niestawiennictwie A. S. na rozprawie w sprawie sygn. akt II K (...) Sądu Rejonowego w K. Nie znając powodów tej sytuacji prokurator J. L. zastąpił nieobecnego prokuratora A. S. (k.103-104, 108-111, 225-226, 415, 417-418).

O godzinie 11:23 monitoring Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w L. zarejestrował przejazd samochodu osobowego Volkswagen Passat o

nr rej. (...) przez miejscowość Ł., za którym jechały m.in. samochód dostawczy (tzw. bus) koloru niebieskiego oraz samochód osobowy typu kombi w kolorze srebrnym (k.117-118, 132-134 karty z protokołu rozprawy).

O godzinie 11:25 operatorzy telefonu alarmowego 112 z Centrum powiadamiania Ratunkowego w Ł. odebrali zgłoszenia telefoniczne dwóch kierowców jadących drogą krajową nr (...) z K. w kierunku Ł. o niebezpiecznym sposobie jazdy samochodu osobowego Volkswagen Passat o nr rej. (...), który poruszał się nie zachowując prostoliniowego toru jazdy oraz potraçał pachołki drogowe oddzielające pasy jezdni. Zgłaszający oceniając sposób jazdy nabrali podejrzeń co do stanu trzeźwości mężczyzny kierującego autem (k. 119-120, 136-138). Jednym ze zgłaszających był P. S., którego rozmowa telefoniczna została przekierowana do dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w K. P. S. pozostając w kontakcie telefonicznym z dyżurnym, przekazywał Policji dokładną lokalizację pojazdu, którego dotyczyło zgłoszenie. Według protokołu odtworzenia płyty CD (k.139) pojazd ten zatrzymał się w miejscowości Ł. około godziny 11:35 (rozmowa z dyspozytorem według daty w nazwie pliku rozpoczęła się o 11:28 i trwała 7 minut) przy bocznej drodze prowadzącej do K.. P. S. po otrzymaniu instrukcji, co do sposobu postępowania na wypadek próby kontynuowania jazdy przez kierowcę Volkswagena Passata o nr rej. (...) zatrzymał się przy drodze krajowej nr (...) i oczekiwał na przyjazd Policji (k. 83-85, 88-89, 139-142, k. 408-409).

Po kilkunastu minutach od chwili zatrzymania się pojazdu, nieoznakowanym radiowozem przyjechali Funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w K. – P. J. i M. B. P. S. wskazał im miejsce zatrzymania się samochodu Volkswagen Passat o nr rej. (...) oraz poinformował funkcjonariuszy o zaobserwowanej sytuacji. Funkcjonariusze policji stwierdzili, iż samochód, którego dotyczyło zgłoszenie należy do prokuratora A. S.. Po podejściu do pojazdu zobaczyli prokuratora A. S., który spał siedząc na fotelu kierowcy. Ubiór A. S. odpowiadał opisowi przedstawionemu przez P. S. Po obudzeniu prokurator A. S. okazał policjantom dokumenty i wydał kluczyk do auta, który wyjął z kieszeni spodni. Policjanci we wnętrzu pojazdu nie stwierdzili żadnych opakowań i butelek po alkoholu. A. S. odmówił poddania się badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. O zaistniałym zdarzeniu funkcjonariusze policji powiadomili

swojego przełożonego – Naczelnika Wydziału Ruchu Drogowego J. K., który po około 20 minutach przyjechał na miejsce zdarzenia wraz z Pierwszym Zastępcą Komendanta Powiatowego Policji w K. J. P. oraz Prokuratorem Rejonowym Z. B. (k. 83-85, 88-89, 139-142, 185-186, 411-412, 413-414, 459-460).

Po rozmowie z przełożonym A. S. wyraził zgodę na badanie na zawartość alkoholu w organizmie. Badanie analizatorem typu Alcosensor wykazało obecność etanolu, w wydychanym przez niego powietrzu, o godz. 12:31 w stężeniu 1,42 mg/l, a o godz. 12:48 w stężeniu 1,30 mg/l (k. 3-6).

Z uwagi na wynik przeprowadzonego badania, na miejsce zdarzenia przybył kolejny patrol Policji mający na wyposażeniu stacjonarny analizator wydechu typu Alcometr. Czterokrotne badanie przeprowadzone tym urządzeniem wykazało obecność alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu: o godz. 13:05 w stężeniu 1,26 mg/l, o godz. 13:09 – 1,33 mg/l, o godz. 13:45 – 1,28 mg/l, a o godz. 14:15 – 1,18 mg/l. Pierwsze dwa badania urządzeniem typu Alcometr zostały przeprowadzone na miejscu zdarzenia w obecności prokuratora Z. B., a dwa kolejne w obecności prokuratora J. L. na parkingu szpitala w K., dokąd policjanci zawieźli A. S. w celu pobrania od niego krwi do badań na zawartość alkoholu.

O godzinie 14:15 lekarz A. K. pobrał próbkę krwi A. S., który w czasie badania oświadczył, że w dniu 16 lipca 2018 r. przy posiłku między 6:00 a 8:00 spożył $\frac{1}{2}$ litra alkoholu, nie wskazując jego rodzaju. Z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy (...) Policji wynika, iż w próbce krwi A. S. stwierdzono obecność alkoholu etylowego w stężeniu 2,55 promila (k.81-82, 457).

W pisemnym oświadczeniu z dnia 17 sierpnia 2018 r. nadesłanym do Prokuratury Regionalnej w L. w związku z postępowaniem dyscyplinarnym sygn. RP III RD (...), prokurator A. S. zaprzeczył, aby kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz podał, że w dniu 17 lipca 2018 r. po zakończonych czynnościach procesowych otrzymał kolejną informację związaną z bardzo głębokimi kłopotami trapiącymi jego rodzinę. Zdenerwował się tym, stracił kontrolę nad swoim postępowaniem i postanowił natychmiast pojechać do domu wyjaśnić sprawę. Chciał wcześniej ochłonać przejeżdżając kilka kilometrów. Z uwagi na stan roztrzęsienia, zatrzymał prowadzone przez siebie auto na poboczu

pomiędzy miejscowościami F. a Ł. Oświadczył także, iż pomyślał o wezwaniu kogoś innego celem odprowadzenia samochodu do domu, ponieważ zaś w schowku pojazdu miał alkohol zakupiony wcześniej na planowane spotkanie towarzyskie, bezwiednie wypił go, wiedząc, że dalej nie będzie prowadził samochodu. Zastanawiał się kogo poprosić o odprowadzenie samochodu do domu. Po pewnym czasie przyjechał patrol policji, który poddał go badaniom na zawartość alkoholu. Wynik badania potwierdził obecność alkoholu w jego organizmie. Ponadto A. S. wskazał też, że gdy wyjeżdżał z parkingu żadna rozprawa z przydzielonej mu wokandy nie odbywała się (k. 121-123).

W związku z zaistniałym podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 178a k.k. zostało wszczęte śledztwo sygn. PK XIV Ds (...) przez Wydział Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej, w toku którego uzyskano opinie biegłych wydane przez Zakład Ekspertyz Kryminalistycznych (...) Sp. z o.o. w W. odnośnie określenia zawartości alkoholu w organizmie A. S.. Z treści opinii wydanych w dniu 10 sierpnia i 10 września 2018 r. wynika, że w „czasie kierowania” samochodem marki Volkswagen Passat w dniu 17 lipca 2018 r. około godziny 12:10 stężenie alkoholu w organizmie A. S. wynosiło co najmniej 2,98 promila (k.172, 208). Ponadto biegły wykluczył wersję spożycia przez A. S. alkoholu po zatrzymaniu się na drodze do K., a przed przybyciem patrolu policji, wskazując, że osiągnięcie poziomu stężenia alkoholu w organizmie, wynikającego z przeprowadzonych badań A. S. wymagałoby spożycia w krótkim czasie około 700 ml wódki o stężeniu 40%. Według opinii biegłego: *„wskazać należy, iż spożycie w tak krótkim czasie tak dużej ilości alkoholu doprowadziłoby do porażenia ośrodkowego układu nerwowego, skutkującego zapaścią i/lub zaburzeniami ze strony układu krążeniowo-oddechowego, prowadząc w konsekwencji nawet do śmierci”* (k. 208).

Decyzją Prokuratora Okręgowego w Z. z dnia 17 lipca 2018 r. sygn. PO IV WOS (...), prokurator A. S. został zawieszony w czynnościach prokuratora na okres 6 miesięcy. Rozstrzygnięcie to uprawomocniło się wskutek nieuwzględnienia przez Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym odwołania zainteresowanego (k. 18-19, 145-147).

Postanowieniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 26 lipca 2018 r. sygn. PKI SD (...) na czas trwania zawieszenia

w czynnościach służbowych, wynagrodzenie prokuratora A. S. obniżono do 50% (k. 145).

W postępowaniu przygotowawczym sygn. PK XIV Ds (...), w dniu 28 września 2018 r. skierowano do Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora A. S. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., polegające na tym, że w dniu 17 lipca 2018 r., na drodze krajowej nr (...) pomiędzy miejscowościami K. a K., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, w trakcie którego stężenie alkoholu w jego organizmie nie było mniejsze niż 2,98 promila I badanie o godz. 12:31 - 1,42 mg/l, II badanie o godz. 12:48 - 1,30 mg/l, III badanie o godz. 13:05 - 1,26 mg/l, IV badanie o godz. 13:09 - 1,33 mg/l, V badanie o godz. 13:45 - 1,29 mg/l, VI badanie o godz. 14:15 - 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 2,55 promila alkoholu we krwi, którą do badań pobrano o godz. 14:15) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki Volkswagen Passat o nr rej. (...) (k.214-216).

W dniu 28 grudnia 2018 r. w postępowaniu sygn. RP III RD (...), Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla rzeszowskiego okręgu regionalnego, wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego w sprawie dopuszczenia się przez prokuratora A. S. deliktów dyscyplinarnych (k.237-241), a następnie – tego samego dnia, postanowienie o przedstawieniu obwinionemu prokuratorowi A. S. zarzutów dyscyplinarnych (k. 267-268).

Uchwałą Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym sygn. PK I SD (...) z dnia 8 stycznia 2019 r. zezwolono na pociągnięcie prokuratora A. S. do odpowiedzialności karnej (k. 259-263).

Dnia 10 stycznia 2019 r. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w sprawie o sygn. PK I SD (...) postanowił przedłużyć zawieszenie w czynnościach A. S. na dalszy niezbędny okres to jest do dnia 17 lipca 2019 r. (255-257).

Z oświadczenia A. S. z dnia 24 stycznia 2019 r. złożonego do akt sprawy o sygn. RP III RD (...) wynika, że A. S. częściowo przyznał się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oznaczonego w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów jako nr I, przyznając, iż w dniu 17 lipca 2018 r. ok. godz. 11:00 opuścił miejsce pracy bez powiadomienia przełożonego, natomiast wcześniej, tj. do tej godziny wykonywał swoje czynności służbowe związane m.in. z przesłuchaniem

podejrzanego oraz zastosowaniem w stosunku do niego środków zapobiegawczych. Oświadczył, że z tego powodu nie mógł wykonywać funkcji oskarżyciela publicznego w sprawach wyznaczonych przed godziną 11:00, natomiast co do spraw rozpoznawanych po tej godzinie nie pamięta, czego one dotyczyły oraz czy prokurator w ogóle w nich uczestniczył. Jednocześnie otrzymał ok. godz. 11:00 informację związaną z problemem rodzinnym, na skutek czego stracił nad sobą panowanie i postanowił pojechać do domu w celu wyjaśnienia sprawy, wybierając jednocześnie dłuższą trasę w celu ochłonięcia. Oświadczył, iż w trakcie prowadzenia pojazdu był bardzo roztrzęsiony i orientując się, że nie panuje nad prowadzeniem pojazdu, postanowił zatrzymać się na poboczu drogi, jednocześnie zastanawiając się, kogo poprosić o odprowadzenie samochodu do domu i wiedząc, że nie może dalej kontynuować jazdy w takim stanie nieopatrznie sięgnął i wypił alkohol znajdujący się w schowku. Następnie, w miejscu, w którym zaparkował samochód zjawiał się patrol Policji. Policjanci poddali go badaniom na zawartość alkoholu, które to badania wskazały na stan nietrzeźwości i z tego też powodu nie mógł już powrócić tego dnia do pracy. Ponadto oświadczył, iż nie przyznaje się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oznaczonego w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów jako nr II, gdyż jak wskazał odnośnie zarzutu nr I, alkohol spożył dopiero po zatrzymaniu pojazdu, a jego nienaturalne manewry, które wykonywał na drodze, były efektem roztrzęsienia (k. 264-265).

Dnia 28 stycznia 2019 r. A. S. przesłuchany w charakterze obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym sygn. RP III RD (...), wyjaśnił, że zrozumiał treść przedstawionych mu zarzutów, oświadczył, iż co do zasady przyznaje się do popełnienia czynu zarzucanego mu w pierwszym punkcie postanowienia, natomiast do zarzutu wskazanego jako drugiego, nie przyznaje się. Jednocześnie dodał, iż podtrzymuje treść oświadczenia z dnia 24 stycznia 2019 r. i odmówił odpowiedzi na dalsze pytania (k. 271-273).

Wobec złożonych przez obwinionego wyjaśnień oraz oświadczenia, iż pozostaje on w leczeniu psychiatrycznym uzyskano jego dokumentację psychiatryczną (k.283).

W dniu 27 lutego 2019 r. A. S. został przedstawiony zarzut popełnienia czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. Następnie w dniu 12 marca 2019 r., A. S.

został przesłuchany w charakterze podejrzanego. Wyjaśnił wówczas, iż: w dniu 17 lipca 2018 r. podjął pracę i wykonywał czynności służbowe. Część z tych czynności wykonywał przy udziale innych pracowników prokuratury.

Od jednej z pracownic prokuratury otrzymał bulwersującą informację na temat swojej rodziny. Wyjaśnił, iż pod wpływem tej informacji „wpadł w jakiś trans” i nie potrafił utrzymać nad sobą kontroli. Wychodząc z pracy miał zamiar tam wrócić. Wsiadł do samochodu i dojechał do miejscowości Ł., gdzie zjechał w boczną ulicę nie będąc w stanie kontynuować jazdy jako kierowca. Następnie sięgnął i wypił „całą lub prawie całą” butelkę wódki znajdującą się w schowku samochodowym. Poczuł się po tym bardzo źle, pozostając jednak przytomnym. Nie pamięta dokładnego toku wydarzeń, ale po chwili zobaczył przy swoim pojeździe policjanta, kluczyki do pojazdu miał przy sobie, gdyż nie zamierzał kontynuować jazdy (k. 319-321).

Z uzyskanej w dniu 10 kwietnia 2019 r. opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej, wynika, iż u A. S. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń czynności psychicznych znoszących lub w znacznym stopniu ograniczających możliwość rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów (k. 307-315).

W dniu 15 maja 2019 r. Naczelnik Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej, skierował akt oskarżenia przeciwko A. S., dotyczący podejrzenia popełnienia czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. (k. 350-353).

W związku z treścią opinii z 10 sierpnia i 10 września 2018 r. określających poziom alkoholu w organizmie obwinionego A. S. w dniu 17 lipca 2018 r. od godziny 12:10, Sąd uznał za celowe ustalić poziomu alkoholu w organizmie obwinionego tego samego dnia pomiędzy godz. 9:10 a 10:36, tj. w godzinach pełnienia przez niego obowiązków służbowych. W tym celu Sąd zasięgnął dodatkowej opinii biegłej z (...) sp. z o.o. Zakład Ekspertyz Kryminalistycznych. Z uzyskanej opinii wynika, że w zależności od wariantów, sposobu i tempa spożywania alkoholu przez obwinionego, w dniu 17 lipca 2018 r. stężenie to o godz. 9:10 mogło wynosić od 1,18 do 3,58 promila, a o godzinie 10:36 od 2,08 do 3,36 promila (k. 467-473, k. 500-504). Sąd po zapoznaniu się z treścią ww. opinii, celem wyjaśnienia wątpliwości co do przyjętych przez biegłą wariantów

wielkości stężenia alkoholu w organizmie obwinionego przesłuchał biegłą na rozprawie. Przesłuchana biegłą podtrzymała wnioski pisemnej opinii stwierdzając, iż w jej ocenie najbardziej prawdopodobnym jest to, że stężenie alkoholu w organizmie A. S. odpowiadało wielkościom przyjętym przez nią najwyższym wartościom, nie można jednak w sposób kategoryczny wykluczyć, iż stężenie alkoholu we krwi A. S. o godz. 9:10 i 10:36 w dniu 17 lipca 2018 r. wynosiło odpowiednio 1,18 i 2,08 promila. W ocenie biegłej opinia dotycząca retrospektywnego określenia stężenia alkoholu w organizmie A. S., z uwagi na materiał dowodowy jakim dysponował biegły, nie może mieć charakteru innego niż wariantowy (k.503), gdyż odnosi się do rozbieżnych twierdzeń co do okoliczności czynu. Uznając, iż biegłą nie rozstrzygnęła w sposób kategoryczny powziętych przez Sąd wątpliwości, kierując się zasadą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k. zasadą, że: „niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego”, Sąd zdecydował się przyjąć za udowodnione, że stężenie alkoholu w organizmie A. S. o godz. 9:00 wyniosło 1,18 promila, a godz. 10:36 – 2,08 promila. Tym samym Sąd ustalił, że w dniu 17 lipca 2018 r. A. S. stawiał się do pracy w prokuraturze w stanie nietrzeźwym (k. 441-447).

Przesłuchany na rozprawie w charakterze obwinionego w dniu 16 września 2019 r. A. S. przyznał się do pierwszego z zarzuconych mu we wniosku Zastępcy Rzecznika Prokuratora Generalnego czynów. Do drugiego z zarzuconych mu przewinień dyscyplinarnych nie przyznał się.

W swoich wyjaśnieniach podtrzymał wcześniejsze wersje, że z prokuratury oddalił się w dniu 17 lipca 2018 r. będąc trzeźwym i wszedł w swój samochód z zamiarem powrotu do domu, ale na skutek zdenerwowania minął swój dom i skierował się drogą wojewódzką w kierunku L. Po chwili poczuł się bardzo źle, zjechał w boczną drogę i tam spożył znajdujący się w samochodzie alkohol (wódka ok. 40%) w ilości 0,5 litra. Miał zadzwonić po kogoś z rodziny, aby przyjechał i zabrał go wraz z samochodem, ale tego nie zrobił. Po pewnym czasie na miejsce przyjechała policja oraz Prokurator Rejonowy z K., w którego obecności poddał się badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badania te wykazały wysokie stężenie alkoholu w jego organizmie. Stężenie to według obwinionego

miało być rezultatem spożycia przez niego alkoholu już po zakończeniu kierowania przez niego pojazdem mechanicznym (k. 404-407).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadków: P. S., P. J., M. B., Z. B., J. L., A. K., J. K., J. P., W. S., A. D., M. K., A. W., A. M., R. P., K. F., G. K., opinie biegłych sądowych: P. P. i I. O. dotyczących określenia zawartości alkoholu w organizmie obwinionego we wskazanych wyżej czasookresach, treści zapisu nagrania dotyczącego zgłoszenia podejrzenia prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwym z dnia zdarzenia, treści zapisu nagrania z kamery wideo w Ł. oraz treści nagrania z budynku Sądu Rejonowego i Prokuratury Rejonowej w K. z dnia zdarzenia, dokumentację dotyczącą użycia urządzeń do badania stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, wyniki badania krwi na zawartość alkoholu w organizmie, notatki służbowe funkcjonariuszy oraz pozostałych dokumentach ujawnionych w toku rozprawy (k. 421, 452-456, 511).

Sąd oparł się też częściowo na wyjaśnieniach obwinionego A. S. w tym zakresie w jakim nie zakwestionował on faktu pobytu w dniu 17 lipca 2018 r. w godzinach porannych w Prokuraturze Rejonowej w K. do godziny 10:36, niewzięcia przez niego udziału w wyznaczonych na ten dzień rozprawach i posiedzeniach oraz kierowania przez niego w tym dniu pojazdem mechanicznym na trasie K. – Ł. i poddania go w tym dniu badaniom na zawartość alkoholu w organizmie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom i oświadczeniom pisemnym obwinionego, w których to zaprzeczył, że w dniu 17 lipca 2018 r. znajdował się w stanie nietrzeźwości podczas wykonywania obowiązków w prokuraturze i przedstawił okoliczności, z powodu których opuścił budynek prokuratury i nie udał się do sądu na wyznaczone rozprawy i posiedzenia oraz zaprzeczył faktowi prowadzenia tego dnia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jednocześnie wskazując na okoliczności w jakich doszło do spożycia niego alkoholu.

Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności z wynikami pomiarów przeprowadzonych przez policję na zawartość alkoholu w wydychanym opiniami biegłych z zakresu toksykologii oraz z treścią zeznań świadków w szczególności P. S., P. J. i M. B. Z zeznań tych świadków bezspornie wynika, iż sposób prowadzenia pojazdu przez A. S. w dniu 17 lipca 2018 r. na trasie K. - Ł., wzbudził uzasadnione podejrzenie, co do trzeźwości kierującego, a zachowanie się A. S. podczas czynności policyjnych

wskazywało na to, że był on wtedy osobą pijaną. Z zeznań świadków, funkcjonariuszy Policji P. J., M. B. i J. K. wynika także, że w samochodzie nie było żadnych pojemników po alkoholu (butelka, puszka, itp.), co przeczy wersji obwinionego, aby ten spożył alkohol, który miał wcześniej w samochodzie.

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków. Są to bowiem osoby bezstronne, nieskonfliktowane z obwinionym. Za uznaniem ich zeznań za prawdziwie przemawia także fakt, iż w przeważającej większości świadkami są osoby pełniące funkcje publiczne (prokurator, policjant, pracownik prokuratury), świadomie wagi zeznań składanych przed sądem lub w trakcie postępowania przygotowawczego. Oceniając ww. zeznania świadków, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zdolności postrzegania lub zapamiętywania przez nich faktów.

Z faktu, iż żaden ze świadków (pracowników prokuratury lub prokuratorów), nie zeznał, aby w dniu zdarzenia na terenie prokuratury wyczuł od A. S. odór alkoholu, nie sposób wywieść, że wyniki badań na zawartość alkoholu w organizmie obwinionego przeprowadzone przez policję, a potem przez biegłych, są nierzetelne i jako takie nie mają waloru wiarygodności. Zeznania świadków w tej materii mogą bowiem wynikać z tego, że zgodnie ze wskazaniami wiedzy woń alkoholu pochodząca z powietrza wydychanego wyczuwalna jest w krótkim czasie od konsumpcji, ponadto jest to cechą indywidualną, co skutkuje różną percepcją zmysłu powonienia. Odnosząc się do opinii biegłych, stwierdzić należy, że zostały sporządzone przez uprawnionych do tego biegłych sądowych, dysponujących należytych kwalifikacjami i sprzętem, zgodnie z przyjętymi standardami i według wymogów przewidzianych dla tego rodzaju dowodów oraz przy wykorzystaniu powszechnie akceptowanych metod badawczych. Nie budzi też żadnych zastrzeżeń sprawność użytej przez funkcjonariuszy Policji aparatury do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, które ponadto posiadały aktualne świadectwa wzorcowania (k. 6, 12). Opinie te są pełne, jasne oraz nie pozostają w sprzeczności z innymi opiniami ujawnionymi w toku przeprowadzonego przewodu sądowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 maja 1983 r. sygn. IV KR 74/83, LEX nr 19886). Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z uchwałą pełnego składu Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia

15 lutego 1989 r. sygn. VI KZP 10/88: „Zawartość alkoholu we krwi może być ustalona zarówno analizą chemiczną, jak i innymi sprawdzonymi metodami, np. analizą stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem "Alcomat" lub innym o podobnym działaniu” (LEX nr 20346). Sąd nie dał także wiary pisemnym oświadczeniom i wyjaśnieniom obwinionego w tym zakresie, w jakim A. S. podnosi, iż na skutek problemów rodzinnych, o których został powiadomiony w dniu 17 lipca 2018 r. stracił nad sobą panowanie i w tym stanie (częściowo się nie kontrolując) oddalił się z miejsca pracy. Oświadczenie to pozostaje w sprzeczności z treścią opinii sądowo-psychiatrycznej (k. 307-315), z której bezspornie wynika, iż A. S. w dniu 17 lipca 2018 r. miał zachowaną pełną zdolność rozpoznawania znaczenia swoich czynów i kierowania swoim postępowaniem. Biegli rozpoznali u obwinionego „zespół zależności alkoholowej oraz zaburzenie adaptacyjne w postaci zespołu depresyjnego”, które w ich ocenie nie dają podstaw „do kwestionowania jego poczytalności w stosunku do zarzuconych mu czynów” (k. 314). Brak jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować rzetelność wymienionej opinii. Została ona sporządzona przez lekarzy specjalistów psychiatrów, zgodnie ze standardami przyjętymi przy opiniowaniu w tego typu sprawach.

W opisanym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał za konieczne dokonanie zmiany opisu czynu zarzucanego w pkt I wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

W ocenie Sądu istotą czynu jakiego dopuścił się prokurator A. S. było to, że na skutek uprzedniego wprowadzenia się przezeń w stan nietrzeźwości, w dniu, w którym był zobowiązany do wykonywania obowiązków służbowych, nie mógł, a za razem nie powinien wykonywać czynności służbowych w tym wziąć udziału w charakterze oskarżyciela publicznego przed sądem, czym naruszył wynikający z art. 99 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze obowiązek świadczenia pracy.

Czyny jakich dopuścił się obwiniony A. S. bez wątpienia należy zakwalifikować jako w sposób bardzo poważny uchybiające powadze urzędu prokuratora. Na mocy art. 96 § 1 prawa o prokuraturze do strzeżenia tej powagi zobowiązany jest każdy prokurator. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, który Sąd w niniejszym składzie w pełni aprobuje

„sprawowanie urzędu z godnością oznacza sprawowanie go zgodnie z pewnym standardem zachowania, wynikającym z zawartych w różnych przepisach zakazów i nakazów, które dla innych osób nie są obowiązujące, ale również z nieskodyfikowanych reguł, obyczajów, które łącznie formułują w odniesieniu do osoby pełniącej daną funkcję publiczną czy sprawującej urząd wymagania wyższe od wymagań stawianych przeciętnemu obywatelowi i tworzące rodzaj wzorca postępowania, którym kierować się powinna konkretna osoba pełniąca funkcję publiczną i który ma być podstawą autorytetu reprezentowanej przez tę osobę instytucji. (...) Godność urzędu prokuratorskiego powinna być rozumiana jako pewien standard zachowania w różnych służbowych i pozasłużbowych okolicznościach, formułujący wobec prokuratorów podwyższone wymagania powodujące, że powinni oni stanowić rodzaj wzorca dla innych osób uczestniczących w czynnościach służbowych. Wiąże się to również z różnymi ograniczeniami czy zakazami dotyczącymi prokuratora w porównaniu z innymi osobami. Zauważyć należy, że godność urzędu, a właściwie powinność sprawowania urzędu z godnością, stanowić może źródło różnego rodzaju ograniczeń i zakazów dotyczących zarówno działań prokuratora podejmowanych na sali sądowej, jak i poza tą salą, także w sferze prywatnej” (OSNKW 2016/11/73, postanowienie z dnia 27 lipca 2016 r., sygn. akt SDI 6/16, podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w odniesieniu do pojęcia godności urzędu sędziego w wyroku z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt SNO 5/17).

Stawienie się przez obwinionego w dniu 17 lipca 2018 r. w stanie nietrzeźwości w pracy oraz kierowanie przez niego tego samego dnia w tym stanie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, niewątpliwie pozostawało w sprzeczności ze standardami zachowania wynikającymi nie tylko „z nieskodyfikowanych reguł i obyczajów”, ale także naruszało ustawowe zasady wynikające z art. 178a § 1 k.k. i art. 108 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r., Kodeks pracy (Dz.U.2018.917 t.j., ze zm.) co w konsekwencji naraziło na szwank autorytet i szacunek do urzędu prokuratora. Te okoliczności musiały zaskutkować zakwalifikowaniem czynów przypisanych obwinionemu jako uchybiających w sposób poważny (dotyczy to czynu wskazanego w punkcie I wyroku), oraz bardzo ciężki (dotyczy czynu wskazanego w pkt II wyroku) powadze urzędu

prokuratora. Na podkreślenie zasługuje to, że czyn wskazany w punkcie II wyczerpuje znamiona umyślnego występku z art. 178a § 1 k.k. Mając powyższe na uwadze koniecznym zatem było wymierzenie obwinionemu za przypisane mu przewinienia kar dyscyplinarnych (zgodnie z wnioskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego) w postaci nagany za pierwszy z przypisanych mu czynów oraz kary wydalenia służby prokuratorskiej za czyn wskazany w punkcie drugim wyroku, a w konsekwencji na podstawie art. 170 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze, wymierzenie mu kary łącznej w postaci wydalenia ze służby prokuratorskiej.

Wymierzając powyższe kary Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające takie jak: zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym jakie spowodował obwiniony kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze wojewódzkiej, społeczną naganność zachowania prokuratora A. S., znaczny stan nietrzeźwości w jakim się znajdował, umyślność, wysoki poziom zawinienia i ustawowy charakter zakazów, które swoim zachowaniem obwiniony naruszył (choćby ślubował: *„na powierzonym mi stanowisku prokuratora służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i strzec praworządności, obowiązków mojego urzędu wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”* – art. 45 pkt 4., ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r., o prokuraturze) oraz spowodowany jego czynami znaczny uszczerbek w autorytecie, i w społecznym postrzeganiu prokuratury.

Sąd nie dopatrywał się też żadnych okoliczności łagodzących, które uzasadniłyby orzeczenie innych niż wymierzone kary dyscyplinarne. Za taką okoliczność nie sposób uznać faktu dotychczasowej nienagannej służby prokuratorskiej A. S. Nienaganna służba prokuratorska to wszak obowiązek prokuratora, a nie jakaś szczególna zasługa. Rozpoznany u obwinionego zespół zależności alkoholowej, nie może być uznany za okoliczność, która musiałaby skutkować wymierzeniem A. S. łagodniejszych niż orzeczono kar. Okoliczność ta, aczkolwiek w sposób minimalny umniejszająca winę, nie pozwala Sądowi na orzeczenie kar łagodniejszych niż orzeczone.

Stwierdzić zatem należy, że adekwatnymi do poziomu, stopnia społecznej szkodliwości czynów, stopnia zawinienia obwinionego, ciężaru gatunkowego popełnionych przez niego przewinień i czyniącym zadość wymogom prewencji ogólnej i indywidualnej – będą kary dyscyplinarne w postaci nagany i wydalenia ze służby prokuratorskiej obwinionego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r.

Prawo o prokuraturze